

Duru ve Karanlıkçık • Kaan Elbingil

Resimleyen: İrem Jung • İlk Kitaplar • Resimli Öykü • 36 sayfa • Önerilen sınıflar: Anasınıfı, 1, 2
DAVRANIŞLAR • KİŞİSEL GELİŞİM • DUYGULAR
hayal gücü • dede-torun • uyku • korku • oyun • aile • tatil • günlük yaşam •
anılar • park • güven • gece • hediye

“**Berk**” dizisiyle sevilen yazar **Kaan Elbingil**, karanlık korkusunu zengin hayal gücüyle sıcak bir hikâyeye dönüştürüyor. Sanatçı **İrem Jung**’un renkli desenleriyle hayat bulan resimli kitap, korkularımızı yaratıcı iletişim, sevgi ve anlayışla nasıl aşabileceğimizi örnekliyor. Bir dedeyle torunun biriktirdiği anılar ve sohbetleri, yalnızca küçüklere değil her yaştan okura ilham veriyor.

Küçük Duru artık büyüdüğünü düşünse de hâlâ karanlıktan korkmaktadır. İzmir’deki dedesi gelince çok sevinir. Birlikte parka gider, çilekli pasta yerler... Duru gece ışığın kapanmamasını ister. Ertesi gün dedesi onu Karanlıkçık’la tanıştırır ve karanlık korkusu yerini meraka bırakmaya başlar. Duru, yapayalnız Karanlıkçık’a yardım edecektir...

TARTIŞMA KONULARI...

- 1- Beş yaşındaki Duru sözcükleri doğru söylemeyi öğrenmiş. Sizlerin de küçük yaşlarda Duru gibi yanlış söylediğiniz kelimeler nelerdi, hatırlıyor musunuz?
- 2- Sizce Duru, dedesini ona hediyeler getirdiği için mi seviyor? Hoşlanmadığınız biri size hediye verirse onu sevmeye başlar mısınız?
- 3- Duru neden karanlıktan korkuyor? Karanlık, Duru’ya ya da başka bir çocuğa zarar verir mi? Karanlık neden kötü olsun?
- 4- Cumartesi günü Duru ailesiyle gezmeye gitmekten hoşlanıyor. Hafta sonları siz neler yapmaktan hoşlanırsınız?
- 5- Dedesi Duru için karanlığı neye dönüştürüyor; karanlığa neden “karanlıkçık” diyor? Duru karanlıkla neler konuşuyor?
- 6- Duru’nun dedesiyle nasıl bir ilişkisi var, onunla neler yapıyor? Dedesinin sizin en çok hoşunuza giden yanları neler?
- 7- Dedesi anlayış göstermek yerine karanlık korkusuyla dalga geçse ya da, “Sen büyüdün artık, karanlıktan korkmak da neymiş, sen bebek misin?” şeklinde tepki verseydi, Duru kendini nasıl hissederdi? Korkumuzla alay edildiğinde onu yenebilir miyiz?
- 8- Duru nasıl bir çocuk? Kitabı okumayan birine Duru’yu nasıl anlatırsınız?
- 9- Büyümek ne demek? Karanlık korkusunu aşan Duru büyümüş sayılabilir mi? Yetişkinler hiçbir şeyden korkmaz mı?
- 10- İrem Jung’un çizimleri size neler düşündürdü? En çok hangi sayfalardaki çizimleri sevdiniz?

YARATICI ETKİNLİKLER...

Çalışmaların çoğu online / çevrimiçi ortamda, ekran başında da gerçekleştirilebilir.

- **Resimleme:** Herkes bir korkusunu resimle anlatsın. Resmini gösterdiğinde, bakalım arkadaşları neden korktuğunu anlayacaklar mı?
- **Pano:** Herkes resimlediği korkusunu nasıl aştığını ya da aşabileceğini anlatsın. “Korkucuklarımız” başlıklı bir pano oluşturun. Panoda biriken korkularla başa çıkmak için neler yapabileceğinizi konuşun.

- **Canlandırma:** Önce sınıfça doğal duygularımızı listeleyin. Sonrasında herkes listeden bir duygu seçsin ve bu duygunun bize hangi mimik ve davranışları yaptırdığını canlandırarak göstereyin. Üçüncü aşamada korkan bir kişinin mimik ve davranışlarını herkes birbirine bakarak, birlikte yapsın. Ortak mimik ve davranışların neler olduğunu birlikte keşfedin.
- **Gösteri:** Karanlıktan, böcekten, iğne olmaktan, yükseğe çıkmaktan, köpekten, sahneye çıkmaktan vb. korkan gönüllü öğrencilerle bir oyun kurun. Korkusu olan çocuk rolü yapan öğrencinin karşısına geçen bir başka öğrenci bu korkusuna alay etme, küçümseme, dışlama, gülme ya da yardım etme tepkileri versin. Bakalım, durum uzaktan nasıl görünecek, tepkiler korkan öğrenci üzerinde ne gibi duygular uyandıracak? Her korku türü için farklı iki öğrenci karşılıklı oynasın. Oyunun sonunda korkuları aşmak için hangi yöntemlerin yararlı, hangilerinin yanlış olduğunu listeleyin. Listeleri sosyal medya hesaplarında velilerle paylaşın.
- **Oyun:** Herkes küçük kâğıtlara korktuğu şeyin ya da şeylerin resmini yapsın ya da ne olduğunu yazsın. (Kâğıtlardakiler isteğe göre diğerleriyle paylaşılabilir.) Bütün kâğıtlar hazır olunca herkesi korkusunun yazılı ya da resimlenmiş olduğu kâğıdı yırtıp parçalara ayırarak aynı anda havaya fırlatsın. Yere düşen kâğıt parçaları üzerinde sınıfça zafer dansı yapsın.
- **Örnekleme:** Gönüllü öğrenciler kendilerini “gece”nin, “karanlık”ın ya da “korku”nun yerine koysun. Çocukların ona yaklaşımından nasıl etkilendiğini, ne düşündüğünü ve ne hissettiğini, halbuki ne beklediğini anlatsın. “Gece Konuşsa”, “Karanlık Ses Verse”, “Korkunun Dili Olsa” başlıklarıyla gerçekleştirilecek bu örnek kişileştirmeler, aksesuarlar da kullanılarak çok sayıda öğrenciyle tekrarlanabilir.
- **Pantomim:** Duru’nun hafta sonu ailesiyle nasıl vakit geçirdiğini okuduk. Sizler ailenizle en çok ne yapmayı seversiniz? Herkes ailesiyle yapmayı en çok sevdiği şeyi pantomim biçiminde anlatsın; bakalım kimler ne olduğunu anlayacak. Bakalım kimler aynı şeyleri yapmaktan zevk alıyor olacak?